

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 964

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 495 din 29 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	1-4	introduce măsuri naționale pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
105. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Normei sanitare veterinare care		107. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind notificarea bolilor animalelor	6-7
		1.593. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru publicarea Addendumului la Memorandumul de finanțare 2002/000—586.01 — 2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 495

din 29 septembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, modificată prin Legea nr. 482/2004”, excepție ridicată de cetățeanul chinez Zheng Hao în Dosarul nr. 220/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece

textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale și internaționale referitoare la dreptul la învățătură.

Reglementarea, în cap. IV al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, a modalităților de prelungire a dreptului de ședere temporară, precum și de acordare a dreptului de ședere permanentă demonstrează preocuparea legiuitorului de a acorda aceste drepturi străinului care le solicită, din diverse motive, printre care și cel privind desfășurarea de studii. Refuzul prelungirii dreptului temporar de ședere solicitat de străinul venit în România în scop de studii intervine cu titlu de excepție și doar ca urmare a neîndeplinirii condițiilor legale prevăzute de art. 58 din actul normativ criticat, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului la învățătură, consacrat de art. 31 din Constituție, precum și de art. 2 teza întâi din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 220/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, modificată prin Legea nr. 482/2004”**. Excepția a fost ridicată de cetățeanul chinez Zheng Hao într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ, formulată de acesta în contradictoriu cu Autoritatea pentru străini din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile „art. 32 alin. (1) din Constituție, interpretate în lumina dispozițiilor art. 2 teza întâi din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, care instituie și garantează dreptul persoanei la instruire, ca drept fundamental”.

Se susține că textul legal atacat nu îndeplinește „criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, în sensul că acesta nu conține precizări „cu privire la criteriile de apreciere asupra cauzelor care au condus la pierderea anului de studiu și dacă acestea sunt imputabile străinului”. Mai mult, textul de lege criticat nu este de natură imperativă, ci lasă la latitudinea Autorității pentru străini hotărârea de a prelungi sau nu dreptul de ședere, pe criterii aleatorii.

În argumentarea excepției de neconstituționalitate invocate se mai menționează că „practica jurisprudențială a Curții Europene a consfințit principiul conform căruia expulzarea unui străin este de natură să aducă, în anumite condiții, atingere dreptului la instruire”. Or, potrivit art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, precum și ca efect al recunoașterii de către România a jurisdicției europene amintite, se apreciază că o instanță națională nu poate pronunța o hotărâre care să o infirme pe cea a Curții Europene. În sfârșit, se arată că, pentru respectarea principiului calității legii naționale, instanța europeană intervine, cu titlu de excepție, în planul legislației interne printr-un „control de convenționalitate” a acesteia, ceea ce subliniază importanța principiului pretins a fi încălcat.

În ceea ce privește situația de fapt, se arată că Autoritatea pentru străini a respins, în temeiul art. 58

alin. (4) din ordonanță, cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară pentru studii solicitată de autorul excepției de neconstituționalitate, acesta susținând însă că întreruperea anului de studiu a avut loc din motive neimputabile lui (data la care s-au finalizat formalitățile pentru acordarea vizei de intrare pentru studii a depășit cu mult data de începere a anului de studiu 2003—2004, aceasta constituind „un impediment major” pentru promovarea examenelor și având drept consecință pierderea anului pregătitor de limba română pentru care achitase și taxele de școlarizare). Mai mult, la data la care Autoritatea pentru străini a respins cererea sa de prelungire a dreptului de ședere temporară, acesta era reînscris în anul de studiu 2004—2005, repetând programa de învățământ și achitând din nou taxele aferente anului universitar.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu contravin prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fundamentală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 este neîntemeiată, față de prevederile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 din Constituție, raportate la art. 2 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Din conținutul art. 2 al primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultă că dreptul la instruire se compune din trei elemente: a) obligația statului de a nu refuza nimănui dreptul la instruire; b) puterea totală discreționară a statului de a dispune pentru a determina natura și dimensiunea participării sale la instruire și învățământ și c) garantarea dreptului părinților în asigurarea respectării propriilor convingeri în ceea ce privește instruirea copiilor lor.

Asupra semnificației primului element al dreptului pretins a fi încălcat, la care se referă speța de față, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mai multe cauze, reținând, în esență, următoarele: cea dintâi frază a art. 2 din primul Protocol adițional garantează, în primul rând, un drept de acces la așezămintele școlare existente la un moment dat (cauza *Campbell și Cosans împotriva Regatului Unit*, 1982, *Cauza lingvistică belgiană*, 1967), acest drept implicând, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului; textul Convenției vizează în mod deosebit instruirea în cadrul claselor elementare (cauza *Cipru împotriva Turciei*, 1994) și privește mai puțin învățământul superior sau specializat, cu atât mai mult în contextul solicitării acestor drepturi de către persoane deținute sau străine (Cererea nr. 5.962/72 și Cererea nr. 7.671/76); refuzul unei solicitări din partea unui străin nu trebuie să fie considerat ca o atingere la dreptul de instrucție ci, pur și simplu, ca o măsură de control a migrației, care nu apare abordată în art. 2 (cauza *Sergez Vikulov și alții împotriva Letoniei*, 2004); chiar dacă în urma expulzării persoana interesată ar fi împiedicată să-și mai continue studiile, această măsură nu poate fi analizată, în sine, ca o atingere a dreptului la instrucție (cauzele *Sorabjee împotriva Regatului Unit*, 1995, *Jaramillo împotriva Regatului Unit*, 1995 etc.).

Avocatului Poporului apreciază că dispozițiile art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale.

Textul de lege criticat nu conține norme contrare dreptului la învățatură, consacrat de art. 32 alin. (1) din Constituție, deoarece posibilitatea atribuită Autorității pentru străini de a nu prelungi dreptul de ședere temporară în situația în care cetățeanul străin nu a promovat un an de studii din cauze imputabile acestuia are caracter de excepție, regula fiind cea a prelungirii dreptului de ședere temporară, în condițiile legii.

În plus, ordonanța în cauză consacră, la art. 3 alin. (6), dreptul străinilor, cuprinși în învățământul de toate gradele, de a avea acces, fără restricții, la activitățile școlare și de instruire în societate, fiind astfel pe deplin respectat dreptul acestora la învățatură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 27 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 357/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 25 iulie 2003. Ordonanța menționată a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, modificată și completată mai întâi prin Legea nr. 482/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004, apoi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 25 iulie 2005. Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 58 alin. (4): *„În situația în care străinul nu a promovat un an de studii din cauze imputabile acestuia, Autoritatea pentru străini poate să nu-i prelungească dreptul de ședere temporară.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 11 alin. (2), art. 20 alin. (2) și ale art. 32 alin. (1) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (2): *„Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;*

— Art. 20 alin. (2): *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;*

— Art. 32 alin. (1): *„Dreptul la învățatură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare.”*

De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 2 teza întâi din primul Protocol adițional la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificat de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994. Aceste dispoziții prevăd următoarele: *„(...) Statul, în exercitarea funcțiilor pe care și le va asuma în domeniul educației și al învățământului, va respecta dreptul părinților de a asigura această educație și acest învățământ conform convingerilor lor religioase și filozofice.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 prevăd posibilitatea ca, în situația în care străinul nu a promovat un an de studii din cauze imputabile acestuia, Autoritatea pentru străini să nu-i prelungească dreptul de ședere temporară. Așadar, potrivit acestui text, Autoritatea pentru străini, structură specializată și competentă a exercita atribuțiile conferite prin lege în ceea ce privește regimul străinilor în România, analizează situația specifică fiecărui solicitant și apreciază asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 58 din ordonanță; pe baza examinărilor efectuate, aceasta poate refuza prelungirea dreptului de ședere temporară, în funcție de circumstanțele proprii cauzei. Conform art. 82 din ordonanță, solicitantul poate ataca decizia Autorității pentru străini pe calea contenciosului administrativ.

Curtea reține că autorul excepției consideră că prin lipsa de detalii a textului de lege criticat — respectiv a criteriilor în funcție de care Autoritatea pentru străini apreciază într-un sens sau altul —, precum și prin omiterea reglementării situației în care străinul nu a promovat anul de studiu din cauze *neimputabile* acestuia, art. 58 alin. (4) nu respectă cerințele de „calitate și precizie” ale legii și, de asemenea, îngreudește dreptul la învățatură, consacrat de art. 32 alin. (1) din Constituție, precum și de art. 2 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Față de aceste critici, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 cuprinde, la cap. IV, secțiunea 1, subsecțiunea 3, reglementări referitoare la modalitățile și condițiile de prelungire a dreptului de ședere temporară pentru străinii veniți în scop de studii, ceea ce reprezintă tocmai expresia preocupării statului de a asigura desfășurarea instrucției și a învățământului pentru această categorie de persoane, cu respectarea normelor constituționale și internaționale invocate referitoare la dreptul la învățatură. În consecință, nici critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală nu este întemeiată.

În ceea ce privește lipsa de precizie a textului de lege criticat, considerată de autorul excepției drept cauză a arbitrarului în soluționarea de către Autoritatea pentru străini a cererilor de prelungire a dreptului de ședere temporară, Curtea Constituțională constată că acesta oferă suficiente elemente pentru ca persoana în cauză să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat în jurisprudența sa — pe care autorul excepției o invocă, fără a indica însă și cauzele la care se referă — că „asemenea consecințe nu au nevoie să fie previzibile cu o certitudine absolută. O atare certitudine (absolută), oricât de dorită ar fi, este imposibil de realizat și, mai mult, poate da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării” (cauza *Rekvenyi împotriva Ungariei*, 1999).

În ceea ce privește criticile referitoare la omisiunea de reglementare a situației în care străinul nu a promovat anul de studiu din cauze *neimputabile* acestuia, precum și față

de precizările privind situația de fapt, se observă că nici aceste susțineri nu pot fi reținute. Potrivit competenței sale, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor normative cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile

legale supuse controlului, în vreme ce interpretarea și aplicarea normelor juridice constituie atributul exclusiv al instanței de drept comun competente să soluționeze cauzele deduse judecării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Hao în Dosarul nr. 220/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri naționale pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine

Văzând Referatul de aprobare nr. 35.204 din 17 octombrie 2005, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 738/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară care introduce măsuri naționale pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin constituie transpunerea oficială a Directivei Consiliului 77/391/CEE care introduce măsuri comunitare pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 145 din 13 iunie 1977, p. 44.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la publicare.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Dan Marcu

București, 19 octombrie 2005.
Nr. 105.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
care introduce măsuri naționale pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine

Art. 1. — Scopul prezentei norme sanitare veterinare este să îmbunătățească statusul de sănătate al bovinelor din România prin mijloacele de acțiune ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pentru a accelera sau intensifica eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei bovine.

CAPITOLUL I

Prevederi tehnice referitoare la bruceloză, tuberculoză și leucoză

Art. 2. — (1) În scopul prezentei norme sanitare veterinare, în situația în care populația de bovine din România nu este recunoscută ca fiind oficial liberă de bruceloză bovină, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să elaboreze planuri pentru accelerarea obținerii acestui status, în baza condițiilor stabilite la alin. (2) și (3).

(2) a) Planurile pentru accelerarea recunoașterii oficiale a eradicării brucelozei bovine în România trebuie să fie elaborate astfel încât, la finalizarea aplicării acestora, efectivele să fie clasificate ca „oficial libere de bruceloză”, în conformitate cu prevederile naționale în acest domeniu și în special cu Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE.

b) Planul trebuie să menționeze măsurile ce urmează să fie luate pentru a accelera și intensifica recunoașterea oficială a eradicării brucelozei bovine și trebuie să specifice măsurile pentru combaterea și prevenirea acestei boli.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să raporteze Comisiei Europene:

a) procentul și numărul total de efective supuse măsurilor de control și al efectivelor cu bruceloză bovină confirmată;

b) numărul total de:

- (i) animale supuse măsurilor de control;
- (ii) animale suspectate de bruceloză sau considerate ca fiind infectate;
- (iii) animale infectate;
- (iv) animale tăiate;

c) durata estimată a programelor inițiale de eradicare și a planurilor de accelerare;

d) metoda aplicată pentru controlul aplicării efective a planurilor de accelerare;

e) alocarea bugetară la nivel național pentru eradicarea brucelozei bovine și repartizarea pe categorii bugetare a acestor alocări.

Informațiile la care se referă lit. a), b) și e) trebuie să fie furnizate pentru o perioadă de 3 ani, înaintea aplicării măsurilor de accelerare și anual după aceea.

(4) Atunci când se consideră că în România există populații de bovine libere de bruceloză bovină, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre toate măsurile luate pentru a preveni apariția acestei boli.

Art. 3. — (1) În scopul prezentei norme sanitare veterinare, în situația în care populația de bovine din

România este infectată cu tuberculoză bovină, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să elaboreze planuri pentru accelerarea eradicării acestei boli pe teritoriul național, în baza condițiilor stabilite la alin. (2) și (3).

(2) a) Planurile pentru accelerarea eradicării tuberculozei bovine trebuie să fie elaborate astfel încât, la finalizarea aplicării acestora, efectivele să fie clasificate ca „oficial libere de tuberculoză”, în conformitate cu prevederile naționale în acest domeniu și în special cu Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE.

b) Planurile trebuie să menționeze măsurile ce urmează a fi luate pentru a se accelera, intensifica sau realiza eradicarea tuberculozei bovine și trebuie să specifice măsurile pentru combaterea și prevenirea acestei boli.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să raporteze Comisiei Europene:

a) procentul și numărul total de efective supuse măsurilor de control și al efectivelor cu tuberculoză bovină confirmată;

b) numărul total de:

- (i) animale supuse măsurilor de control;
- (ii) animale suspectate de tuberculoză sau considerate ca fiind infectate;
- (iii) animale infectate;
- (iv) animale tăiate;

c) durata estimată a programelor inițiale de eradicare și a planurilor de accelerare;

d) metodele folosite pentru controlul aplicării efective a planurilor de accelerare;

e) alocările bugetare la nivel național pentru eradicarea tuberculozei bovine și repartizarea pe categorii bugetare a acestor alocări.

Informațiile menționate la lit. a), b) și e) trebuie să fie furnizate pentru o perioadă de 3 ani, înaintea aplicării măsurilor de accelerare și anual după aceea.

(4) Atunci când se consideră că în România există populații de bovine libere de tuberculoză bovină, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre toate măsurile luate pentru a preveni apariția acestei boli.

Art. 4. — (1) În scopul prezentei norme sanitare veterinare, în situația în care s-a stabilit prezența leucozei enzootice la bovine pe teritoriul României, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să elaboreze planuri pentru eradicarea acestei boli.

(2) Planurile trebuie să specifice măsurile pentru combaterea acestei boli.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să furnizeze Comisiei Europene, la cererea acesteia, toate informațiile referitoare la executarea planurilor.

CAPITOLUL II

Prevederi comune și financiare

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să înainteze Comisiei Europene planurile prevăzute la art. 2 și 3 și informațiile solicitate în baza art. 2 alin. (3) lit. c) și d) și art. 3 alin. (3) lit. c) și d), înainte de implementarea acestora, nu mai târziu de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei norme sanitare veterinare și anual după aceea. Planurile prevăzute la art. 4 trebuie să fie înaintate anual Comisiei Europene de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și înaintea implementării acestora în cazul în care nu au fost încă elaborate.

(2) Comisia Europeană poate examina planurile înaintate în conformitate cu alin. (1), în scopul stabilirii dacă, în termenii conformității cu prezenta normă sanitară veterinară și având în vedere obiectivele acesteia, sunt întrunite condițiile pentru contribuția financiară comunitară.

Art. 6. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune în aplicare acte normative, reglementări și prevederi administrative, necesare pentru conformarea cu prezenta normă sanitară

veterinară, pe care le va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Ministerului Integrării Europene și al Misiunii României pe lângă Uniunea Europeană, împreună cu tabelele de concordanță, în vederea evaluării conformității transpunerii legislative, și va stabili măsurile necesare pentru implementarea corectă și la timp a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acționează potrivit prevederilor alin. (1) trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară. Procedura privind realizarea referirii menționate rămâne în responsabilitatea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va lua toate măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare, iar în caz de infrațiuni, sesizează organele de cercetare penală.

(4) Prezenta normă sanitară veterinară constituie transpunerea oficială a Directivei Consiliului 77/391/CEE, așa cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul Consiliului 3.768/85/CEE.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind notificarea bolilor animalelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 35.206 din 17 octombrie 2005, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 738/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Norma sanitară veterinară privind notificarea bolilor animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 30 august 2005, ce transpune Directiva Consiliului 82/894/CEE, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. I și II care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin constituie transpunerea Deciziei Comisiei 2004/216/CE care modifică Directiva Consiliului 82/894/CEE privind notificarea bolilor animalelor din cadrul Comunității pentru a se include unele boli ale

ecvinelor și unele boli ale albinelor în lista bolilor notificabile, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 67 din 5 martie 2004, p. 27.

Art. III. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. V. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Ion Agăfitei

ANEXA Nr. I

(Anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară)

BOLI SUPUSE NOTIFICĂRII

1. Pesta africană a calului
2. Pesta porcină africană
3. Influența aviară (pesta aviară)
4. Boala limbii albastre
5. Encefalopatia spongiformă bovină
6. Pesta porcină clasică
7. Pleuropneumonia contagioasă bovină
8. Durina
9. Encefalomielita ecvină (toate tipurile, inclusiv encefalomielita ecvină de Venezuela)
10. Anemia infecțioasă ecvină
11. Febra aftoasă
12. Morva
13. Necroza hematopoietică infecțioasă
14. Anemia infecțioasă a păstrăvului
15. Dermatoza nodulară
16. Boala de Newcastle
17. Pesta rumegătoarelor mici
18. Encefalomielita enterovirală porcină (boala de Teschen)
19. Febra Văii de Rift
20. Pesta bovină
21. Variola ovină și caprină
22. Gândașul mic de stup (*Aethina tumida*)
23. Boala veziculoasă a porcului
24. Căpușa *Tropilaelaps*
25. Stomatita veziculoasă
26. Septicemia virală hemoragică

ANEXA Nr. II

(Anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară)

INFORMAȚII FURNIZATE ÎN BAZA NOTIFICĂRII

(conform prevederilor art. 3 și 4 din norma sanitară veterinară privind focarele primare și secundare ale bolilor menționate în anexa nr. 1)

1. Data expedierii
2. Ora expedierii
3. Țara de origine
4. Denumirea bolii și a tipului de virus, unde este cazul
5. Numărul de serie al focarului
6. Tipul focarului
7. Numărul de referință al focarului legat de focarul prezent
8. Regiunea și localizarea geografică a exploatației
9. Alte regiuni afectate de restricții
10. Data confirmării
11. Data suspectării
12. Data estimativă a primei infecții
13. Originea bolii
14. Măsurile de control luate
15. Numărul de animale susceptibile din exploatație: a) bovine; b) porci; c) oi; d) capre; e) păsări; f) ecvidee; g) pești; h) specii sălbatice; i) în cazul bolilor albinelor trebuie să se precizeze numărul stupilor susceptibili.
16. Numărul animalelor afectate clinic din exploatație: a) bovine; b) porci; c) oi; d) capre; e) păsări; f) ecvidee; g) pești; h) specii sălbatice; i) în cazul bolilor albinelor trebuie să se precizeze numărul stupilor afectați clinic.
17. Numărul animalelor din exploatație care au murit: a) bovine; b) porci; c) oi; d) capre; e) păsări; f) ecvidee; g) pești; h) specii sălbatice.
18. Numărul efectivelor ucise: a) bovine; b) porci; c) oi; d) capre; e) păsări; f) ecvidee; g) pești; h) specii sălbatice.
19. Numărul carcaselor distruse: a) bovine; b) porci; c) oi; d) capre; e) păsări; f) ecvidee; g) pești; h) specii sălbatice; i) în cazul bolilor albinelor trebuie să se precizeze numărul de stupi distruși.
20. Data estimativă a finalizării uciderii.
21. Data estimativă a finalizării distrugerii.

În cazul pestei porcine, informații suplimentare

1. Distanța față de cea mai apropiată exploatație de porci
2. Numărul și tipul [de reproducție, pentru îngrășat și purcei*)] porcilor din exploatația infectată
3. Numărul și tipul [de reproducție, pentru îngrășat și purcei*)] porcilor afectați clinic din exploatația infectată
4. Metode de diagnostic
5. Dacă nu sunt în exploatație, atunci fie confirmat în abator, fie în mijlocul de transport
6. Confirmarea cazurilor primare **) la porcii sălbatici

În cazul bolilor peștilor

Infecțiile cu agenții etiologici ai necrozei infecțioase hematopoietic, anemiei infecțioase a păstrăvului și ai septicemiei hemoragice virale, dacă sunt confirmate în ferme sau zone aprobate sau libere, trebuie să fie notificate ca focare primare. Numele și descrierea fermei sau zonei aprobate trebuie să fie incluse în textul liber.

*) Animale sub vârsta de 3 luni.

**) Caz primar la porcii sălbatici înseamnă cazurile care apar în zone libere, de exemplu în afara zonelor de restricție pentru pesta porcină clasică la porcii sălbatici.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru publicarea Addendumului la Memorandumul de finanțare
2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă publicarea Addendumului la Memorandumul de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul național PHARE pentru România 2002, semnat la București la 4 octombrie

2005, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 21 octombrie 2005.
Nr. 1.593.

ANEXĂ

ADDENDUM*)

la Memorandumul de finanțare

2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002

În cadrul asistenței PHARE pentru România, addendumul de mai jos a fost întocmit pe baza bugetului PHARE 2002 al Programului național PHARE pentru România.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Memorandumul de finanțare 2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002, semnat la 11 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Perioada de plată se extinde cu 7 luni, până la 30 iunie 2006, numai pentru următoarea subcomponentă specifică:

- RO 2002/000—586.04.09.07 — Furnizarea Sistemului de management informatic al traficului naval pe Dunăre.

2. Perioada de plată se extinde cu 6 luni, până la 31 mai 2006, numai pentru următoarele subcomponente specifice:

- RO 2002/000—586.03.01.03 — Curs în scrierea și pregătirea proiectelor, monitorizarea, evaluarea și managementul ciclului de proiect;

- RO 2002/000—586.03.01.06 — Sistemul de management informatic;

- RO 2002/000—586.04.08.03 — Consolidarea pieței operatorilor comerciali de electricitate;

- RO 2002/000—586.04.15D (Twinning 02/IB/JH/07) — Dezvoltarea continuă a mecanismului anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne.

Pentru beneficiar,

Istvan Jakob,

secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice,
Coordonatorul național al asistenței

3. Perioada de plată se extinde cu 4 luni, până la 31 martie 2006, numai pentru următoarea subcomponentă specifică:

- RO 2002/000—586.05.01.01.02 A2 (Twinning 02/IB/SPP/01) — Crearea capacităților și instrumentelor compatibile cu fondurile structurale ale Uniunii Europene.

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare 2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Addendumul la Memorandumul de finanțare 2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002 este întocmit în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Addendumul la Memorandumul de finanțare 2002/000—586.01—2002/000—586.06 — Programul național PHARE pentru România 2002 va intra în vigoare la data semnării lui de către ambele părți.

Semnat la București la 4 octombrie 2005.

Pentru Comunitatea Europeană,

Jonathan Scheele,

șeful Delegației Comisiei Europene în România

*) Traducere.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 063761